

ทัศนคติและความพร้อมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการส่งออกจังหวัดนนทบุรีในการเข้าสู่ตลาดอาเซียน

ATTITUDE AND READINESS OF SME ENTREPRENEURS IN NONGTHABURI PROVINCE FOR EXPORTING TOWARDS ASEAN MARKET

ณัฐวุฒิ วิเศษ

Nuttavut Wiset

สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

nuwise@rpu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ประกอบการด้านการส่งออกของผู้ประกอบการในการเข้าสู่ตลาดอาเซียน 2) เพื่อศึกษาความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออกในการเข้าสู่ตลาดอาเซียน และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออกในการเข้าสู่ตลาดอาเซียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้ทำทะเบียนกับสำนักงานส่งเสริมกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 57,383 ราย การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคัดเลือกตัวอย่างแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling) ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ สามารถที่จะเก็บข้อมูลได้ 228 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.5 เป็นผู้ประกอบการที่อยู่ในธุรกิจการผลิต การบริการ และ คำสั่งหรือคำสั่งซื้อ ในจังหวัดนนทบุรี เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม โดยได้ทำการตรวจสอบความตรง (Validity) ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.763 และตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.948 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test One-way ANOVA และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีระดับอายุที่อายุโดยเฉลี่ย 40.35 ปี ส่วนใหญ่นำเงินธุรกิจคำสั่งหรือคำสั่งซื้อ และมีระยะเวลาในการดำเนินกิจการที่โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 9.13 ปีทัศนคติและความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออกในการเข้าสู่ตลาดอาเซียน พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการส่งออกและประชาคมอาเซียน โดยเฉลี่ยจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบถูก มีจำนวน 111 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.71 ข้อที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบถูกมากที่สุดคือ ข้อใดเป็นผลความร่วมมือของอาเซียน ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสำหรับทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นมากที่สุด คือ ความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถให้แก่ตนเอง เพื่อเป็นตัวเลือกที่ดีของตลาด ความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมากที่สุด คือ มีความพร้อมในการใช้งานคอมพิวเตอร์ หรือเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการที่จะแข่งขันในตลาดระดับอาเซียน ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

คำสำคัญ: ทัศนคติ, ความพร้อม, ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, การส่งออก

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the attitude of entrepreneurs for exporting, 2) to study the readiness of entrepreneurs for exporting, and 3) to investigate the factor influence toward readiness of entrepreneurs for exporting. The sample of this research was the entrepreneur in the area of Nonthaburi province, in total of 228 entrepreneurs. A questionnaire was used as the tool in this research. It was tested by using content validity analysis, which had level of IOC of 0.763, and reliability, which was 0.948. The samples were collected by using snowball sampling, which was distributing the questionnaire and 228 were returned that was 70.5 percent. A data was analyzed by using frequency, percentage, means, standard deviation, t-test, One-way ANOVA and Multiple Regressions.

The results was found that most respondents were male, the average age of 40.35 years old, mostly in wholesaling and retailing business, and in doing business for an average 9.13 years. An attitude and readiness of entrepreneurs for exporting toward ASEAN Community market, it was found that the level of knowledge of exporting and ASEAN community of respondents were answering correctly for 111 respondents, which was accounted for 48.71 percent, so the most correctly answer on which is the choice of collaborative of ASEAN Community. In addition, for the level of understanding of ASEAN community, it was found that the respondents had overall level of understanding at high level. Lastly, for attitude for changing, it was found that the respondents had overall attitude on the future changing at high level, so the most attitude for changing was on the highly necessity for increase the knowledge and self-capability for choosing a good market. The readiness towards ASEAN Community, it was overall found at the high level, so the respondents that had the most agreement was on the readiness for using computer or information technology in order to compete in the ASEAN market. Finally, the factor that influenced the readiness of entrepreneurs for exporting towards ASEAN Community was the attitude for changing.

Keywords: Attitude, Readiness, SME Entrepreneurs, Exporting

บทนำ

ผู้ประกอบการต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้รูปแบบของการประกอบการของกิจการต่าง ๆ ต้องมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง โดยได้รับผลกระทบโดยตรงจากระบบโลกเสรีอย่างไร้พรมแดนหรือที่เรียกว่า โลกาภิวัตน์ (Globalization) วิวัฒนาการของเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดการแข่งขันระดับโลกซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถที่จะอยู่รอดและประสบความสำเร็จในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงแบบพลวัต กิจการต่าง ๆ ที่กำลังมองหาหนทางอยู่รอดจะต้องมีความสามารถในการแข่งขันในการประกอบกิจการทั้งในและต่างประเทศที่นับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ด้วยผู้นำอาเซียนได้ตกลงร่วมกันที่จะรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี ค.ศ. 2015 (พ.ศ. 2558) เพื่อให้อาเซียนสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นและทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายใหม่ ๆ ในอนาคต พัฒนาการที่สำคัญดังกล่าว ส่งผลให้ทุกประเทศในอาเซียนรวมทั้งประเทศไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านทำให้มีผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม โดยเฉพาะ

อย่างยิ่ง ด้านการค้าการลงทุนชายแดน องค์กรในประเทศไทยทั้งภาครัฐและเอกชนต้องเตรียมความพร้อมของบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการภายใต้เศรษฐกิจโลกยุคใหม่ และภายใต้ประชาคมอาเซียนให้ประสบความสำเร็จอย่างยิ่งย่น

อาเซียนเป็นตลาดการค้าและการลงทุนที่สำคัญ ประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ ต่างมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดทั้งทางเศรษฐกิจการเมือง สังคมและวัฒนธรรม ดังนั้นที่ผ่านมอาเซียนจึงให้ความสำคัญในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจร่วมกันอย่างต่อเนื่องภายหลังจากการดำเนินการไปสู่การจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน การเปิดเสรีด้านการค้าสินค้าและบริการในอาเซียนจะส่งผลให้การจัดการศึกษาข้ามพรมแดนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนขยายตัวกว้างขวางมากขึ้น ทำให้การเคลื่อนย้ายกำลังคนและผลิตภัณฑ์เพื่อการค้าขายสะดวกขึ้น เกิดการเคลื่อนย้ายองค์ความรู้ ภาษาและวัฒนธรรมระหว่างกัน ผู้ประกอบการต้องให้ความสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งถือเป็นภารกิจที่สถานประกอบการทุกแห่งต้องคิด ต้องทำ เพราะสถานประกอบการเป็นแหล่งผลิตสินค้าหรือบริการของประเทศ เพื่อรองรับโลกที่มีการแข่งขันอยู่รอบด้านและกำลังจะเกิดขึ้นภายหลังการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน คนไทยต้องมีความรู้ความเข้าใจ ตระหนักและมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะเรื่องศักยภาพคน ทั้งด้านภาษา ทักษะฝีมือแรงงาน ภาคธุรกิจ การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน การออกนอกประเทศเป็นสิ่งที่จำเป็นและการเข้ามาของประชาคมอาเซียนก็เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้าหากเราไม่พร้อม เราก็จะถูกกลืนไปกับประเทศในอาเซียน (กระทรวงการต่างประเทศ, 2552 ก)

จังหวัดนนทบุรีเป็นจังหวัดที่มีการเจริญเติบโตในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเกษตรกรรม การค้าการลงทุน ด้านอุตสาหกรรม ด้านการท่องเที่ยว จากการขยายตัวของภาคส่วนต่าง ๆ และความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมทำให้จังหวัดนนทบุรีมีจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและประชากรต่างด้าว เนื่องมาจากการพัฒนาทางด้านต่าง ๆ ทั้งอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว อีกทั้งผู้ประกอบการในจังหวัดนนทบุรีอยู่ใกล้กับศูนย์กระจายสินค้าต่าง ๆ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรีมีจำนวนทั้งสิ้น 57,383 รายปี พ.ศ.2556 และมีอัตราเพิ่มจากปีที่ผ่านมาโดยประมาณร้อยละ 5.19 เป็นการเพิ่มขึ้นของจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มากที่สุดในกลุ่มของภาคกลางตอนบนที่ 1 โดยสถานการณ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่มของธุรกิจขนาดย่อม (Small Enterprise) มีจำนวน 57,079 ราย และมีธุรกิจขนาดกลาง (Medium Enterprise) มีจำนวน 304 ราย ทั้งนี้ หากพิจารณาจังหวัดที่มีการจ้างงานของ SMEs สูงสุด ในปี 2556 ยกเว้นกรุงเทพมหานคร พบว่าจังหวัดนนทบุรี มีการจ้างงาน จำนวน 384,982 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.37 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามลำดับ (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2557) ทั้งนี้เป็นประจักษ์แล้วว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความสามารถและศักยภาพในการที่จะส่งเสริมและขยายโอกาสในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการส่งออก ซึ่งสามารถที่จะได้มีการขยายความรู้ความสามารถในการขยายตลาดทั้งนี้ทั้งนั้นต้องอาศัยความรู้เพิ่มเติมอีกมากมายทำให้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยเรื่องทัศนคติและความพร้อมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดนนทบุรีในการเข้าสู่ตลาดอาเซียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ประกอบการด้านการส่งออกของผู้ประกอบการในการเข้าสู่ตลาดอาเซียน
2. เพื่อศึกษาความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออกในการเข้าสู่ตลาดอาเซียน
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออกในการเข้าสู่ตลาดอาเซียน

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการแสดงออกถึงความรู้สึกที่อยู่ภายใน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความโน้มเอียงของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ โดยเฉพาะความชอบ หรือไม่ชอบสิ่งต่าง ๆ (อดุลย์ จาตุรงค์กุล และ ดลยา จาตุรงค์กุล, 2550) ได้ให้คำนิยาม

ของทัศนคติว่า ทัศนคติเป็น “แกนกลางของความรู้สึกชอบและไม่ชอบที่มีต่อบุคคล กลุ่ม สถานการณ์ สิ่งของ รวมทั้งความคิดเห็นที่เรามองไม่เห็น” จากคำนิยามนี้จะพิจารณาได้ว่าทัศนคติในความคิดของคนก็คือ “ใจ” นั่นเอง เนื่องจากมีการพิจารณาเกี่ยวกับความรู้สึกและแสดงแนวโน้มที่จะก่อปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมที่พบอีกอย่างก็คือทัศนคตินั้นเปลี่ยนแปลงได้ยากและไม่อาจทำนายพฤติกรรมได้อย่างถูกต้องเสมอไป โดยเฉพาะถ้าผู้บริโภคมิทัศนคติในทางลบด้วยแล้วก็ยากจะทำการเปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย

Del I. Hawkins และคณะ (อดุลย์ จาตุรงค์กุล และตลยา จาตุรงค์กุล, 2550) กล่าวว่า ทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ Cognitive (ความเชื่อ) Affective (ความรู้สึก) และ Behavioral (แนวโน้มที่จะก่อปฏิกิริยาตอบ)

แนวทางการสร้างความพร้อมของผู้ประกอบการ

เพื่อสร้างความพร้อมให้กับกับสังคมในชาติอาเซียนเพื่อรองรับกับการก้าวสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนของผู้ประกอบการด้านการส่งออกได้อย่างมีประสิทธิภาพภายในปี 2559 นั้น ต้องมีการสร้างและเตรียมความพร้อมในประเด็นสำคัญต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ทำความเข้าใจในเรื่องของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อสร้างความเข้าใจให้ถูกต้องตรงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการส่งออก
  2. สร้างค่านิยมและแนวปฏิบัติร่วมกันของอาเซียนในด้านต่าง ๆ เช่นค่านิยมในการไม่ใช้กำลัง ยึดหลักสันติวิธี การไม่ใช้อาวุธนิวเคลียร์ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อความสงบสุขสันติภาพในภูมิภาค
  3. เสริมสร้างขีดความสามารถของอาเซียนในการเผชิญภัยคุกคามความมั่นคง บนพื้นฐานความมั่นคงของมนุษย์ ตลอดจนการประสานการจัดทำข้อมูลกลางในเรื่องอาชญากรรมข้ามชาติในอาเซียน เพื่อแก้ปัญหาค้าการร้าย ยาเสพติด การประทุพตติตึกกฎหมายและอาชญากรรมข้ามชาติ
  4. เสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการทหารเพื่อสร้างความไว้วางใจและป้องกันความขัดแย้งรุนแรง
  5. เตรียมความพร้อมสำหรับบุคลากรสาขาต่าง ๆ อาทิ ภาษาอังกฤษ และภาษาท้องถิ่นเนื่องจากอาเซียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการประสานงาน ส่วนภาษาท้องถิ่นใช้สำหรับการติดต่อสื่อสารและอำนวยความสะดวกต่อประชาชนและนักท่องเที่ยวประเทศสมาชิก
  6. ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ โดยเฉพาะตัวบทกฎหมายของสมาชิกแต่ละประเทศ เนื่องจากมีความแตกต่างกัน เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างความร่วมมือและป้องกันความขัดแย้งระหว่างประเทศ
  7. ศึกษาวัฒนธรรมของแต่ละประเทศสมาชิก โดยเฉพาะประเทศที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน อาทิ ชาวมุสลิม เพื่อสร้างความเข้าใจและการปฏิบัติต่อประชาชนเหล่านั้นได้อย่างถูกต้อง
  8. จัดตั้งสำนักงาน/สำนัก/ส่วนงาน เพื่อดูแลงานรับผิดชอบด้านอาเซียนโดยเฉพาะ
- ในประเด็นที่กล่าวถึงทั้งหมดจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกภาคส่วนต้องมีการจัดเตรียมความพร้อมให้สมาชิกในสังคมต้องพร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งด้านการศึกษาดูด้วยเช่นกัน

ประชาคมอาเซียน

1. พัฒนาการของอาเซียนสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations: ASEAN) หรืออาเซียน จัดตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) ซึ่งลงนามโดยรัฐมนตรีของ 5 ประเทศ และมีการประชุมเรื่อยมาจนในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 12 ณ เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ เมื่อวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2550 ที่ประชุมได้เห็นชอบให้เลื่อนเวลาในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนเร็วขึ้นเป็นภายในปี ค.ศ. 2015 เพื่อให้อาเซียนสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นและทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งปัจจุบันและความท้าทายใหม่ ๆ ในอนาคต ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 13 ที่ประเทศสิงคโปร์

เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ผู้นำอาเซียนได้ให้การรับรอง กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) เพื่อเป็นกลไกในการปรับปรุงการทำงานของอาเซียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีกรอบในการทำงานที่ชัดเจนและสามารถปรับตัวตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง กฎบัตรอาเซียนเป็นเสมือนธรรมนูญของอาเซียนที่วางกรอบทางกฎหมาย และโครงสร้างองค์กรจัดระบบการทำงานและบริหารกลไกความร่วมมือระหว่างกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี ค.ศ. 2015 (กระทรวงการต่างประเทศ, 2552 ข)

2. ประเทศสมาชิกอาเซียน

ประเทศสมาชิกอาเซียนประกอบด้วยประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 10 ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สหพันธรัฐมาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย บรูไนดารุสซาลาม สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพพม่า และราชอาณาจักรกัมพูชา

3. ความท้าทายของอาเซียนสู่การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน

การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนเกิดจากแนวคิด แผนปฏิบัติการ ปฏิญญาและยุทธศาสตร์ตามลำดับต่อไปนี้ วิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ. 2020 การที่อาเซียนต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ ๆ และสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง อาเซียนจึงต้องปรับตัวเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ซึ่งพัฒนาการที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ การลงนามในเอกสารวิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ. 2020 ในการประชุมอย่างไม่เป็นทางการของผู้นำรัฐบาลอาเซียนเมื่อเดือนธันวาคม 2540 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ที่ได้กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการดำเนินความร่วมมือในอาเซียนด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งความร่วมมือกับภายนอกภูมิภาค โดยตั้งเป้าหมายว่าภายในปี พ.ศ. 2563 อาเซียนจะเป็นวงสมานฉันท์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หุ่นส่วนเพื่อการพัฒนาอย่างมีพลวัต ชุมชนแห่งสังคมที่เอื้ออาทร และมุ่งปฏิสัมพันธ์กับภายนอก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้ทำทะเบียนกับสำนักงานส่งเสริมกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 57,383 ราย (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2557) ผู้วิจัยจึงใช้สูตรของ W.G.Cochran (1977) ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ในการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 323 ตัวอย่าง โดยการสุ่มตัวอย่างในงานวิจัยจะดำเนินการโดยวิธีการคัดเลือกตัวอย่างแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling) ซึ่งเป็นวิธีในการสามารถให้ทราบถึงผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ดำเนินการส่งออกได้ แต่ในการลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลนั้น สามารถที่จะเก็บข้อมูลได้ 228 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.5

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

- ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทในการดำเนินธุรกิจ และระยะเวลาในดำเนินธุรกิจ
- ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนด้านการส่งออก ได้แก่ หมวดสินค้า กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า หนังสือสำคัญที่เกี่ยวกับการส่งออก และความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

- ทักษะที่เกี่ยวข้องเปลี่ยนแปลง ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านการเมือง

ตัวแปรตาม

- ความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออก

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบ่งทั้งหมด 5 ตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทในการดำเนินธุรกิจ และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ลักษณะคำถามเป็นแบบมีหลายคำตอบ (Multiple Choices) โดยให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว และแบบมาตราวัดอัตราส่วน (Ratio Scale)

ตอนที่ 2 ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและด้านการส่งออก ประเภทของคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว (Multiple Choices)

ตอนที่ 3 ทศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ประเภทของคำถามเป็นแบบมาตราส่วน (Likert Scale) ให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว คำตอบแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออกเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประเภทของคำถามเป็นแบบมาตราส่วน (Likert Scale) ให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว คำตอบแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

แบบสอบถามตอนที่ 2-4 เป็นคำถามเป็นแบบมาตราส่วน (Likert Scale) การแปลความหมายของคะแนนพิจารณาเฉลี่ย จากคะแนนทุกข้อของกลุ่มตัวอย่างโดยมีเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

4. การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปทำการทดสอบความเที่ยงตรงและหาความเชื่อมั่น โดยนำแบบสอบถามที่จัดทำแล้วได้ไปปฏิบัติดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม ในการหาความเที่ยงตรง ตามเนื้อหาของแบบสอบถามฉบับนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเสนอผู้ประกอบการ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และอาจารย์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา และโครงสร้างแบบสอบถาม เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ตอบแบบสอบถาม

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่มีความคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach เท่ากับ 0.948 ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขของ Nunally (1978) ที่ได้กล่าวไว้ว่าค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาจะต้องมีค่ามากกว่า 0.7

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการที่จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา โดยผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลด้วยตัวเองและผู้ช่วยนักวิจัย ซึ่งผู้ช่วยนักวิจัยจะทำการประชุมเพื่อให้เกิดความเข้าใจในตั้งแต่ข้อคำถาม จะดำเนินการเก็บข้อมูลโดยคาดการณ์ว่า ในเดือนมกราคม เป็นระยะเวลา 30 วัน และนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากสถิติต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ดังนี้

1. ตรวจสอบข้อมูล หลังจากที่ได้รับแบบสอบถามแล้ว ตรวจสอบความสมบูรณ์ ของแบบสอบถาม หลังจากนั้นจึงทำการจัดแต่งข้อมูลของแบบสอบถาม เพื่อให้ข้อมูลอยู่ในรูปแบบที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน พร้อมทั้งนำไปลงรหัสได้
2. ลงรหัสและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูลทั่วไปด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่
  - 1.1 ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ในการอธิบายข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
  - 1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้ในการอธิบายระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ทักษะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออกเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยแบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
  - 1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้อธิบายค่าความแปรปรวนของข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม
2. สถิติเชิงอนุมาน ในการจัดกลุ่มตัวแปร ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) และเพื่อทดสอบสมมติฐานและทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ใช้ Multiple Regression เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออกเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ใช้ t-test เพื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มสองกลุ่มที่ต่างกัน และ One-way ANOVA เพื่อทำการทดสอบแตกต่างระหว่างกลุ่มที่มากกว่าสองกลุ่มว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ในด้านความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ทักษะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออกเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. แปลความหมายและสรุปผลในการวิเคราะห์ด้วยตารางและคำอธิบายได้ตาราง

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาเรื่องทัศนคติและความพร้อมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการส่งออกจังหวัดนนทบุรีในการเข้าสู่ตลาดอาเซียน มีรายละเอียดโดยสรุปดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	130	57.02
หญิง	98	42.98
ระดับ	อายุ	ระดับ
อายุที่สูงที่สุด	55	อายุที่สูงที่สุด
อายุที่ต่ำที่สุด	24	อายุที่ต่ำที่สุด
อายุโดยเฉลี่ย	40.35	อายุโดยเฉลี่ย

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภทในการดำเนินธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจการผลิตสินค้า	14	6.2
ธุรกิจบริการ	61	26.8
ธุรกิจค้าส่งหรือค้าปลีก	82	36.1
อื่น ๆ	70	30.9
ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ	ปี	
ระยะเวลาที่สูงที่สุด	18	
ระยะเวลาที่ต่ำที่สุด	1	
ระยะเวลาโดยเฉลี่ย	9.13	

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 228 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีทั้งหมด 130 คน คิดเป็น ร้อยละ 57.02 ที่เหลือคือ เพศหญิง มีทั้งหมด 98 คน คิดเป็นร้อยละ 42.98 ระดับอายุที่สูงที่สุดอยู่ที่ 55 ปี และมีอายุที่ต่ำที่สุดอยู่ที่ 24 ปี ซึ่งอายุโดยเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามคือ 40.35 ปี ส่วนใหญ่ดำเนินธุรกิจค้าส่งหรือค้าปลีก จำนวน 82 คน คิดเป็น ร้อยละ 36.10 รองลงมาคือ ดำเนินธุรกิจอื่น ๆ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 30.90 ส่วนลำดับต่อไปคือ ธุรกิจบริการ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 26.80 และธุรกิจการผลิตสินค้า จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6.20 ตามลำดับ และมีระยะเวลาในการดำเนินกิจการที่สูงที่สุดอยู่ที่ 18 ปี และมีระยะเวลาในการดำเนินกิจการที่ต่ำที่สุดอยู่ที่ 1 ปี และระยะเวลาในดำเนินกิจการโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 9.13 ปี

2. ความรู้เกี่ยวกับการส่งออกและประชาคมอาเซียน

ความรู้เกี่ยวกับการส่งออกและประชาคมอาเซียน พบว่า คะแนนรวมเฉลี่ยของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบถูก คิดเป็น ร้อยละ 48.71 ข้อที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบถูกสูงสุดคือ ข้อใดเป็นผลความร่วมมือของอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 85.60 สำหรับข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบผิดมากที่สุด คือ คำถามเกี่ยวกับสัญลักษณ์ของอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 94.80

ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แสดงรายละเอียดได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างมีระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนมากที่สุด คือ ถ้าหากมีการพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษจะช่วยให้การสื่อสารสะดวกขึ้นเมื่อประเทศก้าวสู่ประชาคมอาเซียน รองลงมาคือ กฎบัตรอาเซียนเป็นร่างสนธิสัญญาที่ทำร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิก ในประชาคมอาเซียน ที่วางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรของประชาคมอาเซียน ซึ่งจะส่งผลให้ประชาคมอาเซียนมีความเป็นปึกแผ่นและมั่นคงมากขึ้น ประชาคมอาเซียนจะส่งผลต่อการเพิ่มโอกาสในการสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจของท่าน ประชาคมอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคงทางอาเซียนจะช่วยให้ภูมิภาค มีความเป็นเอกภาพ สงบสุข และแข็งแกร่งมากขึ้น หากท่านได้รับการพัฒนาทักษะด้านภาษาประจำชาติในภูมิภาคอาเซียนจะช่วยให้เกิดความได้เปรียบทางด้านการค้า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทสำคัญในการพัฒนานโยบายส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การรวมตัวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยให้เกิดความร่วมมือ ทางเศรษฐกิจที่สมบูรณ์และมีทิศทางการค้าที่ชัดเจนขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการดำรงชีวิตของท่าน เช่น ด้านการค้าขาย ด้านการลงทุน ด้านการมีงานทำ เป็นต้น ประเทศไทยต้องมีการพัฒนาความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม การเมืองและความมั่นคงไปพร้อมกันอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ก้าวทันประเทศเพื่อนบ้าน และวัฒนธรรมอาเซียน เน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ส่งเสริมสวัสดิการสังคม สร้างอัตลักษณ์อาเซียน ซึ่งจะสามารถช่วยลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่เกิดขึ้นได้ และกระทรวงการพาณิชย์เป็นเจ้าภาพหลักด้านการแลกเปลี่ยนสินค้ากับต่างประเทศ ซึ่งท่านจะได้รับผลกระทบจากการแลกเปลี่ยนสินค้านี้ดังกล่าว ตามลำดับ

3. ทักษะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง

จากการศึกษาในด้านทักษะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกอบการพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทักษะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แสดงรายละเอียดได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างมีทักษะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นมากที่สุด คือ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถให้แก่ตนเอง เพื่อเป็นตัวเลือกที่ดีของตลาด รองลงมาคือ ท่านเห็นด้วยกับการเปิดตลาดเสรีแรงงานเพราะจะได้รับค่าจ้างระดับสากล และในอนาคตการผลิตสินค้าจะต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับลูกค้าที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม ตามลำดับ

4. ความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แสดงรายละเอียดได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมากที่สุด คือ ท่านมีความพร้อมในการใช้งานคอมพิวเตอร์ หรือเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการที่จะเข้าแข่งขันในตลาดระดับอาเซียน รองลงมาคือ ท่านมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลประชาคมอาเซียนจากสื่อต่าง ๆ และท่านมีความพร้อมเกี่ยวกับความรู้ด้านวัฒนธรรมอาเซียน ในการที่จะเข้าแข่งขันในตลาดระดับอาเซียน ตามลำดับ

5. การทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 2 การทดสอบสมมติฐานที่ 1

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D	t	Sig.
ความพร้อมของผู้ประกอบการด้านส่งออก					
ชาย	130	3.89	0.74	3.141	0.002*
หญิง	98	3.44	0.65		
ทักษะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง					
ชาย	130	3.87	0.55	3.267	0.002*
หญิง	98	3.53	0.46		
ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน					
ชาย	130	3.76	0.71	0.668	0.506
หญิง	98	3.67	0.55		

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ทักษะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง และความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออก ผลการทดสอบ พบว่า เพศมีผลต่อความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อีกทั้งเพศยังมีต่อทักษะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในการเข้าประชาคมอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 การทดสอบสมมติฐานที่ 2

Source of Variation	df	SS	MS	F	Sig.
Regression	1	2.422	2.422	8.879	0.004*
Residual	226	25.914	0.273		
Total	227	28.336			

R square = 0.085, Adjusted R square = 0.076, Std. error of estimation = 0.522

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายในระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนมีอิทธิพลต่อทัศนคติทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ชื่อตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
Constant	2.794	0.314		0.8911	0.000*
ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน (X1)	0.247	0.083	0.292	2.980	0.004*

สมมติฐานที่ 2 ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนมีอิทธิพลต่อทัศนคติทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงและความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออก ผลการทดสอบ พบว่า ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนที่มีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 การทดสอบสมมติฐานที่ 3

Source of Variation	df	SS	MS	F	Sig.
Regression	5	24.525	4.905	15.978	0.000*
Residual	222	27.935	0.307		
Total	227	52.460			

R square = 0.467, Adjusted R square = 0.438, Std. error of estimation = 0.554

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออก

ชื่อตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
Constant	0.638	0.584		1.094	0.277
เพศ (X1)	0.148	0.119	0.101	1.246	0.216
อายุ (X2)	-0.007	0.011	-0.078	-0.694	0.490
ระยะเวลาที่การดำเนินกิจการ (X3)	0.006	0.022	0.030	0.268	0.789
ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง (X4)	0.870	0.115	0.639	7.584	0.000*
ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาอาเซียน (X5)	-0.005	0.092	-0.004	-0.055	0.956

สมมติฐานที่ 3 ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออก ผลการทดสอบ พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อีกทั้งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 ตัว คือ ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งส่งผลทางบวก ส่วนตัวแปรที่เหลืออีก 4 ตัว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นที่น่าสนใจต่อทัศนคติและความพร้อมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการส่งออกจังหวัดนนทบุรีในการเข้าสู่ตลาดอาเซียน อภิปรายผลตามรายละเอียดการค้นพบ ดังนี้

ประการแรก ทัศนคติและความพร้อมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการส่งออกจังหวัดนนทบุรีในการเข้าสู่ตลาดอาเซียน พบว่า ผู้ประกอบการมีระดับความรู้เกี่ยวกับการส่งออกและประชาคมอาเซียน มี

คะแนนรวมเฉลี่ยร้อยละ 48.71 ซึ่งมีความรู้มากที่สุดในเรื่องของข้อใดเป็นผลความร่วมมือของอาเซียน ซึ่งสาเหตุน่าจะมาจากสื่อต่าง ๆ ทางสาธารณะที่มีการประชาสัมพันธ์ จึงทำให้ผู้ประกอบการเกิดการรับรู้ในเรื่องนี้มากที่สุด สำหรับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความเข้าใจเกี่ยวกับถ้าหากมีการพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษจะช่วยให้การสื่อสารสะดวกขึ้นเมื่อประเทศก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งสาเหตุน่าจะมาจากผู้ประกอบการส่วนใหญ่รู้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการของประชาคมอาเซียน หากมีการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษจะช่วยให้การสื่อสารกับสมาชิกประชาคมอาเซียนทุกประเทศได้

สำหรับทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นมากที่สุด คือ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถให้แก่ตนเอง เพื่อเป็นตัวเลือกที่ดีของตลาด ซึ่งสาเหตุน่าจะมาจากผู้ประกอบการรู้ว่าถ้าหากเปิดประตูอาเซียนแล้ว จะสามารถที่จะดำเนินธุรกิจเพื่อการส่งออกเพื่อเป็นการขยายตลาดให้มีความกว้างขึ้นทุกประเทศที่เป็นสมาชิกอาเซียน อีกทั้งยังสามารถที่จะได้ลูกค้ามากขึ้นจากประเทศข้างเคียงทำให้ส่งผลให้มีรายได้เข้าสู่กิจการมากขึ้นเช่นกัน

ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกราช อะมะวัลย์ (2554: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนช่างฝีมือทหารในการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาต่อการเข้าเป็นประชาคมอาเซียน ได้แก่ ปัจจัยด้านความเข้าใจ อีกทั้งยังมีความสอดคล้องกับ สุธีระ อะทะวงษา และ สมบูรณ์วัลย์ สัตยารักษ์วิทย์ (2557: บทคัดย่อ) การเจริญเติบโตโดยมีลักษณะของสถานประกอบการที่สำคัญ ได้แก่ องค์การมีการทำงานเชิงรุก กลยุทธ์การตลาด และนวัตกรรมองค์การ แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการมีคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการมากขึ้นเท่าใดย่อมส่งผลให้การทำงานในสถานประกอบการมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ก่อให้เกิดการพัฒนาผลประกอบการและความเจริญเติบโตในที่สุด ดังนั้นในการดำเนินธุรกิจเพื่อการส่งออกผู้ประกอบการจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนทัศนคติและสร้างเสริมความเข้าใจในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นการสร้างงานเชิงรุกและสามารถที่จะคิดค้นนวัตกรรมทางการผลิตหรือการบริการทำให้มีความได้เปรียบในการแข่งขันต่อไปได้

ประการที่สองด้านความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออกเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออกเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมากที่สุด คือ มีความพร้อมในการใช้งานคอมพิวเตอร์ หรือเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการที่จะเข้าแข่งขันในตลาดระดับอาเซียน ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออกเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง เป็นเพียงปัจจัยเดียวที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้ประกอบการ ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ricard และคณะ (2013) ได้พบว่า ทัศนคติที่มีผลต่อการนำไปสู่สากลมีเพียงเล็กน้อย แต่ทัศนคดียังมีความสำคัญที่การที่จะเพิ่มความรวดเร็วในการที่จะนำไปสู่ระดับสากล แต่สิ่งที่น่าสนใจในการค้นหาอีกอย่างหนึ่งก็คือ ระดับความรู้ความเข้าใจมีอิทธิพลต่อทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในทิศทางบวก ดังนั้นอาจจะกล่าวได้ว่าระดับความรู้ความเข้าใจไม่ได้ผลโดยตรงกับความพร้อมของผู้ประกอบการในด้านการส่งออก แต่จะมีผลทางอ้อมที่ส่งผลต่อระดับความเข้าใจและจะส่งผลต่อความพร้อมของผู้ประกอบการในด้านการส่งออก ดังนั้นก็จะส่งผลต่อความพร้อมเพื่อเข้าสู่ธุรกิจเพื่อการส่งออกเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ซึ่งสาเหตุน่าจะมาจากผู้ประกอบการในปัจจุบันมีการเข้าเทคโนโลยีสารสนเทศกันมากยิ่งขึ้นไม่ว่าคุณอยู่ไหนก็ตามก็สามารถที่จะเข้าถึงได้

นอกจากนี้ในปัจจัยส่วนบุคคลยังพบว่าเพศที่แตกต่างกันมีผลต่อความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออกและเพศที่แตกต่างกันยังมีต่อทัศนคติเกี่ยวกับเปลี่ยนแปลงในการเข้าประชาคมอาเซียน ซึ่งก็มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dahalan Jaafar และ Rosdi (2013) ได้ดำเนินวิจัยเรื่องความพร้อมของชุมชนในท้องถิ่นในการเป็นผู้ประกอบการ: เพศมีความแตกต่างกันในการค้นหาโอกาสทางธุรกิจหรือไม่ พบว่าชายและหญิงมีความแตกต่างกันในบางประเด็นของการสร้างแนวคิดสำหรับโอกาสทางธุรกิจ

อีกทั้งมีความสนใจในข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียน และรวมถึงการกระตุ้นจากปัจจัยภายนอกต่าง ๆ

เช่น การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐและภาคเอกชนตามสื่อต่าง ๆ สถาบันการศึกษาต่าง ๆ มีการให้ความสำคัญและสอดแทรกในบทเรียนหลาย ๆ วิชา จึงทำให้นักศึกษามีความพร้อมในระดับมาก ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรวรรณ สีลาวณิช (2554: บทคัดย่อ) ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของทัศนคติเกี่ยวกับการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ คือ ด้านความเปลี่ยนแปลงของระบบงาน ด้านเวลาทำงาน ด้านรายได้ และด้านความหลากหลายของแรงงานที่จะอพยพเข้าประเทศ ทัศนคติที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ ด้านการเตรียมพร้อมในการปรับตัวให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลงในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

1. ควรให้ความสำคัญต่อเรื่องของประชาคมอาเซียนในด้านการส่งออกสินค้า ซึ่งควรมีการจัดฝึกอบรมให้กับผู้ประกอบการที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ ให้ทันและสอดคล้องกับสถานการณ์
2. ควรมีการส่งเสริมให้มีการศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไปด้วยกัน โดยใช้รูปแบบการไปศึกษาดูงานจากบริษัทส่งออกที่เป็นมืออาชีพ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. ควรให้การสนับสนุนการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนด้านการส่งออกด้วยการศึกษา ด้วยการสร้างความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียน ความแตกต่างด้านชาติพันธุ์ หลักสิทธิมนุษยชน การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อพัฒนาการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในประเทศอาเซียน โดยเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพราะเป็นภาษาราชการของประชาคมอาเซียน
4. ควรกระตุ้นให้ผู้ประกอบการเล็งเห็นความสำคัญและผลกระทบจากประชาคมอาเซียน โดยเน้นให้ผู้ประกอบการสำรวจตนเอง เพื่อให้ทราบจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง นำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น ในส่วนข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้ ควรมีการวิจัยถึงการวิเคราะห์สถานการณ์และภาพรวมของประชาคมอาเซียน ภาพอนาคตของประชาคมอาเซียนและผลกระทบของประชาคมอาเซียนต่อการแข่งขันของผู้ประกอบการ เพื่อการพัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถมีศักยภาพในการแข่งขันมุ่งสู่ระดับสากล และ ในการศึกษาครั้งต่อไป เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณที่มุ่งเน้นการค้นหาปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของผู้ประกอบการด้านการส่งออก ดังนั้นควรที่จะมีการวิจัยในคุณภาพเพื่อที่จะได้ข้อมูลเชิงลึกในด้านต่าง ๆ ของผู้ประกอบการด้านการส่งออก เพื่อที่จะได้ทราบถึงปัญหาอย่างแท้จริง และสามารถนำไปสู่การแก้ไขหรือพัฒนาศักยภาพที่สามารถรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการต่างประเทศ. (2552ก). *แนะนำให้รู้จักอาเซียน*. กรุงเทพฯ: เอกสารแผ่นพับ.
- กระทรวงการต่างประเทศ. (2552ข). *ผลการประชุมสุดยอดอาเซียน*. สืบค้นเมื่อ 21 พฤษภาคม 2557, จาก www.42ammpmc.org/thai/document_main.php
- สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2557). *รายงานสถานการณ์ SMEs ปี 2557*. สืบค้นเมื่อ 16 มีนาคม 2559, จาก <http://www.sme.go.th/th/index.php/data-alert/alert/report-smes-year/report-year/report-year-2557>
- สุธีรา อะทะวงษา และ สมบูรณ์วัลย์ สัตยารักษ์วิทย์. (2557, มกราคม - มีนาคม). คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการและลักษณะของสถานประกอบการที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทย. *วารสารสุทธิปริทัศน์*. 28(85): 61-79.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล และดลยา จาตุรงค์กุล. (2550). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- อรรวรรณ สีลวานิช. (2554). *ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน*. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, หลักสูตรพัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาดบัณฑิต, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เอกราช อะมะวัลย์. (2554). *การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนช่างฝีมือทหารในการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558*. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Dahalan, N., Jaafar, M., & Rosdi, S. A. M. (2013). Local Community Readiness in Entrepreneurship: Do Gender Differ in Searching Business Opportunity. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 91, 403-410. <http://doi.org/10.1016/j.sbspro.2013.08.437>
- Nunnally, J. C. (1978). *Psychometric Theory* (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Ricard, A., Saiyed, A. A., & Penneç, L. E.. (2013). *A Factor of Speed Up Internationalization Behavior: A Cross National Study on Attitudes Towards Internationalization*. 13th ed. Annual Conference of European Academy of Management, Istanbul Congress Center. Turkey.
- W.G. Cochran. (1977). *Sampling Techniques and Methods*, 3rd ed., Wiley, New York, pp. 205-231.

Translated Thai References

- Amawan, A. (2011). *The Development of the School of Military Personnel Education in Preparing Human Resources for ASEAN Community in 2015*. (Master of Political Science, Thesis, Faculty of Political Science and Laws, Burapha University). (in Thai).
- Atawongsa, S. & Sattayarakwith, S. (2014). Characteristics of Entrepreneurship and Characteristics of Establishments Affecting the Growth of Small and Medium Enterprises in Thailand. *Sutthiparitaht Journal*. 28(85). 61-79. (in Thai).
- Institute for small and Medium Enterprises Development. (2014). *SMEs Report on 2014*. Retrieved March 16, 2016, from <http://www.sme.go.th/th/index.php/data-alert/alert/report-smes-year/report-year/report-year-2557> (in Thai).
- Jatupakkul, Adul & Jatusakkul, Dolaya. (2007). *Consumer Behavior*. 2nd ed. Bangkok: Thammasat University. (in Thai).
- Ministry of Foreign Affairs. (2009a). *Introduction to know ASEAN*. Bangkok: Brochure. (in Thai).
- Ministry of Foreign Affairs. (2009b). *The Result of the ASEAN Summit*. Retrieved May 21, 2016, from www.42ammpmc.org/thai/document_main.php (in Thai).
- Srirawanich, A. (2011). *The readiness of the Faculty of Social Sciences and the entry into the ASEAN Community Labor Market*. (Master of Arts Thesis, Faculty of Social Administration, Thammasat University). (in Thai).